

Týždeň Márie Wardovej 2025

Mária Wardová - Pútnička nádeje

Témy a prispievatelia

Úvod:

- Sr. Lissy Chenathuparambil CJ z Indie
- Sr. Violet Mwikali Mtongwe IBVM z Kene
- Sr. Theresiah Kamaa Muoti IBVM z Kene, vykonáva poslanie v Tanzánii

1. deň: Mária Wardová – Pútnička nádeje

- Sr. Gill Goulding CJ z Anglicka, vykonáva poslanie v Kanade
- Sr. Mabel Rudum IBVM z Indie

2. deň: Mária Wardová – Hľadanie cesty

- Sr. Mary Carton IBVM z USA
- Sr. Karuna Shrestha CJ z Nepálu

3. deň: Mária Wardová – Začiatok putovania

- Sr. Maria Kalonga CJ zo Zimbabwe, vykonáva poslanie v Mozambiku
- Sr. Rosalina Belo IBVM z Východného Timoru, vykonáva poslanie na Filipínach

4. deň: Mária Wardová – Na púti s inými

- Sr. Elena Cimpoeșu CJ z LEP/Rumunsko
- Sr. Genevieve Maigrot IBVM z Maurícia

5. deň: Mária Wardová – Milosti prijaté počas púte

- Sr. Sarah Rudolph IBVM z Kanady
- Sr. Sabine Adam CJ z MEP/Nemecko

6. deň: Mária Wardová – Cesta ku svätorečeniu

- Sr. Elizabeth Cotter IBVM z Írska
- Sr. Agnesa Jenčíková CJ zo Slovenska

7. deň: Pútničky nádeje v 21. storočí

- Delmence Prevost z Južnej Afriky
- Esther Finis z Nemecka: obidve spoločníčky Márie Wardovej

8. deň: Mária Wardová – Púť smerom k „Stať sa jedným“

- Sr. Veronica Fuhrmann CJ
- Sr. Carmel Swords IBVM: obidve vykonávajú poslanie v Ríme

Ilustrácie: Sr. Susan Daily IBVM

Úvod

Vo svete, ktorý je často poznačený neistotou a bojmi, žiari neochvejný príbeh Márie Wardovej ako maják nádeje a vytrvalosti. S hlbokým obdivom a úctou predstavujeme publikáciu **Mária Wardová – Pútnička nádeje**, ktorá v sérii zamyslení na osem dní nielenže rozpráva o pozoruhodnej ceste našej zakladateľky, ctihodnej Márie Wardovej, ale zároveň sa prepája s jubilejnou témou pápeža Františka – **Pútnici nádeje**.

Jej život bol púťou, naplnenou pevnou vierou, nezlomnou odvahou a neochvejným odhodlaním obnoviť kráľovstvo nášho nebeského Otca, ktoré je plné pokoja, lásky, spravodlivosti a zmierenia. Keď sa ponoríme do jej príbehu, pripomenieme si podstatu púte – cesty, ktorá nie je len fyzickým pohybom, ale hlbokou duchovnou a osobnou premenou.

Pápež František nás vo svojej výzve k Jubilejnému roku pozýva, aby sme boli pútnikmi nádeje. Vyzýva nás, aby sme boli nositeľmi nádeje v našich komunitách a podnikali konkrétne kroky na šírenie lásky a spolucítania. Táto aktívna nádej zahŕňa angažovanosť vo svete okolo nás, pomoc ľuďom v núdzi, zasadzovanie sa za mier a úsilie o spravodlivejšiu a ohľaduplnejšiu spoločnosť. Je to výzva premeniť nádej na konkrétne skutky láskavosti a solidarity, ktoré skutočne zmenia životy druhých. Zdôrazňuje tak potrebu aktívnej a dynamickej nádeje. Mária Wardová je príkladom tejto výzvy v každom aspekte svojho života.

Jej púť nebola bez skúšok. Čakalo ju väzenie, podozrievanie a neúprosný odpor tých, ktorí sa obávali zmeny, ktorú predstavovala. Jej nádej však nikdy nezmlzla. Videla ďalej, než sú bezprostredné ťažkosti, a predstavovala si budúcnosť, v ktorej by ženy mohli plne a zmysluplne prispievať k rozvoju spoločnosti. Cesta Márie Wardovej odráža podstatu posolstva pápeža Františka. Jej život nás učí, že nádej nie je pasívna; je to aktívna sila, ktorá nás posilňuje, aby sme boli odvážne, silné a odhodlané uskutočniť víziu našej zakladateľky. Jej príbeh nás povzbudzuje, aby sme s nádejou čelili vlastným výzvam a neúnavne pracovali na budovaní ľudskejšieho a pokojnejšieho sveta.

Pri uvažovaní o živote Márie Wardovej sme pozvané, aby sme prijali svoju vlastnú úlohu pútnikov nádeje. To znamená pretaviť naše nádeje do konkrétnych činov, byť solidárni s tými, ktorí sú na okraji, a podporovať také prostredie v našich komunitách a na miestach nášho poslania, kde sú individuálne rozdiely akceptované, oceňované a podporované. Je to výzva k vytrvalosti tvárou v tvár nepriazni osudu, k neustálemu osobnému a duchovnému rastu a k vytváraniu spoločenstiev zakorenených v láske a vzájomnej podpore.

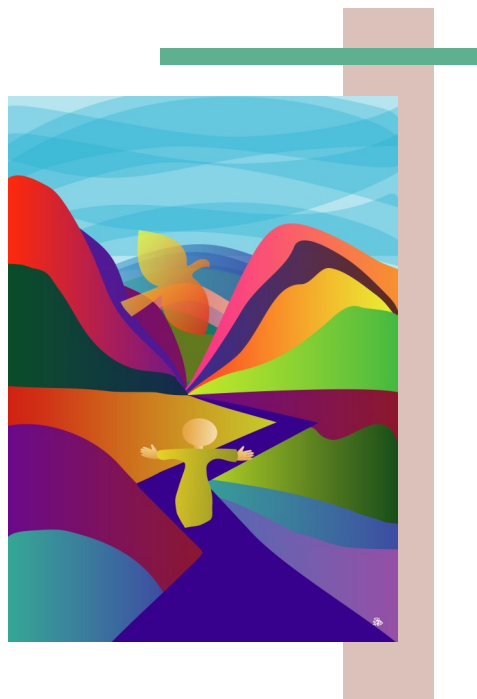
Keď sa vydáme na duchovnú cestu po stránkach publikácie **Mária Wardová – Pútnička nádeje**, inšpirujme sa jej neochvejnou vierou a nezlomným duchom. Nech nám jej príbeh pripomína, že každý krok, ktorý urobíme bez ohľadu na to, aký je náročný, je súčasťou väčšej púte k nádeji a osobnej premene, a tak nám umožňuje byť spolupracovníčkami Krista v jeho poslaní budovania Božieho kráľovstva pokoja, lásky, spravodlivosti a zmierenia prostredníctvom našich služieb. Kiežby sme všetky svojím jedinečným spôsobom prispeli k dedičstvu nádeje, ktoré bude zosobňovať trvalý príklad Márie Wardovej.

Pozývame vás modliť sa s úvahami každého dňa a podeliť sa o to, čo vo vás rezonuje, prostredníctvom nášho Padletu! Kliknite na odkaz nižšie alebo použite QR kód a pripojte sa k našej konverzácii, kde môžete písať a/alebo nahrávať obrázky a/alebo videá. Dúfame, že to bude jednoduchý spôsob vzájomnej interakcie a lepšieho spoznávania sa...

<https://padlet.com/mcloughlinrachel/mary-ward-week-2025-yercv9hmeh69q1np>

Púť má dôležitý význam vo všetkých náboženských tradíciách. Pútnik je človek na duchovnej ceste. Aký úžasný zdroj inšpirácie máme v našej zakladateľke Márii Wardovej, skutočnej ikone pútničky nádeje! Duch Svätý, ktorý v nej pôsobil, bol mocný a zároveň jemný, dával nádej a trpezlivosť. Od chvíle, keď prvýkrát pochopila svoje povolanie k rehoľnému životu, zostala pevná napriek odporu rodiny a nejasnej predstavy, kam ju toto povolanie zavedie. Na svoju púť sa vydala s vedomím, že rehoľný život znamená opustiť rodinu, priateľov a rodnú krajinu. Ako vtedajšia migrantka dôverovala Bohu, ktorý ju povolal, a túžila len po Božej vôli. Preto sa stala pútničkou.

Jej trpezlivá púť, plná rozlišovania, ju roky viedla od kontemplatívnej spokojnosti klarisiek, po ktorej túžilo jej srdce, k pochopeniu, že Božia sláva ju volá, aby začala nový spôsob apoštolského rehoľného života pre ženy, zakorenený v tom istom kontemplatívnom duchu. Máriin raný život v Anglicku poznačilo prenasledovanie a príklad jej starej mamy jej umožnil vidieť, ako sa ženy silné vo viere môžu postaviť zaužívaným spoločenským normám. Bola presvedčená, že ženy môžu „robiť veľké veci“ v živote Cirkvi aj v pomoci najzraniteľnejším, najmä prostredníctvom vzdelávania. Bol potrebný oslobodzujúci rámec, ktorý Mária našla v jezuitských Konštitúciách. Mária Wardová skutočne od prvých rokov tohto rodiaceho sa Inštitútu začala formovať jeho členky podľa Duchovných cvičení svätého Ignáca a využívať svoju autoritu v láskavej službe rodiacej sa komunite.

Členky boli pozvané, aby sa neuspokojili s „ničím, čo je menej ako Boh“, a vyzvané, aby vo vzťahoch v spoločenstve boli „k sebe navzájom tak láskavé, ako keby sme boli cudzincami, ale zároveň tak jemné a priateľské, ako sme zvyknuté byť k našim naj dôvernejším priateľom“.

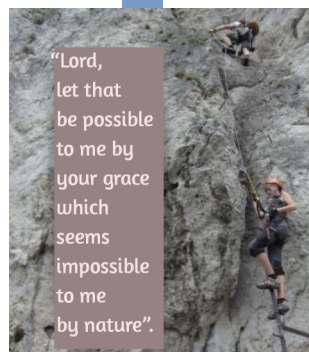

Prešla mnoho kilometrov do Ríma, aby Svätému Otcovi a kardinálom predložila plán svojho nového Inštitútu. Jej pokojná dôvera v osvietenia, ktoré dostala od Pána, a ovocie Ducha, ktoré bolo zjavné v jej živote, spôsobili, že cirkevná hierarchia nemohla poprieť svätosť jej osoby, hoci s navrhovaným Inštitútom nesúhlasila. Napriek tomu Mária nikdy nestrácala nádej v autenticnosť cesty, na ktorú ju Boh volal.

Ani po zrušení Inštitútu v roku 1631 a po odsudzujúcej reči pápežskej buly sa nevzdávala nádeje, že Boh uskutoční to, čo jej ukázal. Jej horlivý zápal plniť Božiu vôľu bol ešte intenzívnejší.

Napriek skutočnej materiálnej chudobe sa medzi prvými spoločníčkami prejavoval duch radosti a lásky, nie strachu. Mária hovorila o dôležitosti radosti ako o kľúčovej vlastnosti tých, ktoré vstúpia do Inštitútu. Sloboda, spravodlivosť a pravdivosť určovali jej život, ako určujú aj ten náš.

Na začiatku tohto týždňa Márie Wardovej by nám mohli pomôcť dve otázky:

“Lord, let that be possible to me by your grace which seems impossible to me by nature”.

Otázky na reflexiu:

Čo môžem v tomto čase čerpať z bohatých zdrojov jej života pre svoj vlastný život?

Aké cnosti, ktoré prejavila ako pútnička nádeje, sú dnes potrebné pre mňa?

2. deň

24. január

Mária Wardová - Hľadanie cesty

Mária Wardová bola od útleho veku hlboko zamilovaná do Boha. Jej sny rástli spolu s otázkami, ako ďalej. Túžila urobiť niečo veľké pre Boha. Inšpirovala sa jezuitmi/kňazmi, ktorí odvážne slúžili katolíkom v Anglicku, a chcela rovnako ako oni spolupracovať na pokračujúcom Kristovom vykupiteľskom diele (CN.VII.1). Ale akou cestou sa mala vydať? Stať sa rehoľníčkou, aby „slúžila Cirkvi pri získavaní dobra duší všetkými možnými prostriedkami pre ženy na väčšiu Božiu slávu,“ (List č. 5: Nymfemburgská zbierka, porov. Henriette Peters, s. 349), sa jej zdalo najvhodnejšie.

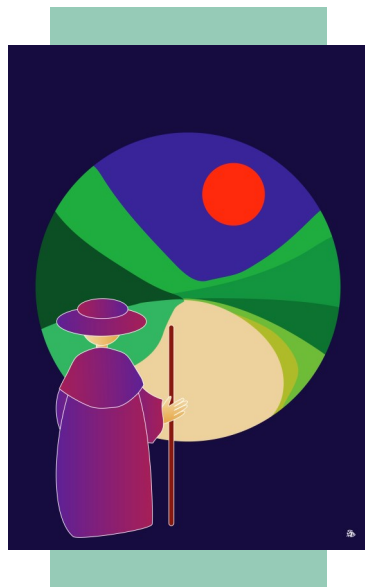
Život klauzúrnej sestry sa však nezhodoval s jej predstavou. Cítila sa povolaná pracovať medzi tými, ktorí potrebovali starostlivosť alebo vzdelávanie vo viere a živote. Otázkou bolo, ako to dosiahnuť. Mala by to robiť sama alebo s inými? Rozhodla sa pracovať s podobne zmýšľajúcimi spoločníčkami. Ďalšou otázkou bolo, kde začať: kontinent sa zdal bezpečnejší.

Jej kľukatá cesta, ktorá sa začala v detstve, konečne nadobudla podobu. Čakalo ju však ešte veľa rozhodnutí. Potrebovala by uistenie. Vedela, že sen sa stane skutočnosťou, a dúfala, že sa tak stane ešte za jej života.

Pápež František v *Spes non confundit* píše:

„Nádej sa rodí z lásky a vychádza z lásky, ktorá pramení z prebodnutého Ježišovho Srdca na kríži.“ Intimita s Pánom nám otvorí dvere k nádeji, tak ako ju zažila Mária Wardová na svojej dlhej namáhavej ceste s mnohými protivenstvami, nepochopeniami a odmietnutiami. Dôvernosť s Pánom bola pre ňu zdrojom nádeje.

V Mt 11, 28 čítame: „Pod'ťe ku mne.“ Keď prijmeme jeho pozvanie ísť

k nemu, otvorí nám novú cestu. Keď budeme hlboko a pozorne načúvať jeho hlasu v bežných veciach života, spoznáme a objavíme to, čo sme hľadali. Mária Wardová zažila toto hlboké spojenie s ním a hovorí: „Videla som, ako veľmi jasne vstupuje do môjho srdca a postupne sa skrýva... Držal moje srdce.“ Sme povolané žiť v tejto špecifickej milosti Márie Wardovej. Jej skúsenosť s Bohom, ktorý držal jej srdce, rezonuje s nami v našom bytí a vyzýva nás, aby sme sa ponorili do Božej lásky a hľadali jeho vôľu, keď budeme napredovať na našej ceste „byť jedno“.

Sme pozvané venovať pozornosť znameniam čias, rozpoznať nesmiernu dobrotu prítomnú v našom svete s veľkou túžbou po mieri, s potrebou životného nadšenia... Sme pozvané byť **hmatateľnými znameniami nádeje** pre tých, ktorí prežívajú ťažkosti akéhokoľvek druhu a pre svet, pre ktorý je charakteristická roztrieštenosť, aby sme sa „STALI JEDNO“.

Mária Wardová bola neustále v kontakte so svojimi vnútornými hnutiami a rástla v duchu rozlišovania, zdokonaľovala svoje chápanie a úprimne hľadala Božiu vôľu. Pán nás vedie... Nech v našom rozlišovaní nájdeme istotu, horlivosť a hojnosť nádeje.

Otázky na reflexiu:

Do akej miery nasledujem jej spôsob konania?

Aké otázky sa vo mne vynárajú v rozlišovaní cesty vpred?

Ako sa vo svojom srdci a svojimi silami pripravujem na rozpoznanie cesty, ktorú chce Boh?

3. deň

25. január

Mária Wardová - Začiatok putovania

Všetky typy začiatkov si vyžadujú otvorenosť, presvedčenie, odvahu, pokoru, lásku, odhodlanie, trpezlivú vytrvalosť a predovšetkým dôveru v Boha a neustálu komunikáciu s ním v modlitbe. Mária Wardová mala všetky tieto vlastnosti a jej charisma bola zakorenená v „Spravodlivej duši“ – slobode, spravodlivosti a pravdivosti. Bola plne presvedčená, že jej povolanie k „niečomu inému“ pochádza od Boha. Preto trpezlivo čakala na jeho čas a nekráčala pred ním.

V Mozambiku prežívame v malom podobnú skúsenosť, keďže sme v novej misii – v novej krajine, v novom jazyku, v novej kultúre, s novými

druhmi jedál atď. Je to ako semienko zasadené v tvrdej pôde, z ktorej sa musí vytlačiť, aby vyšlo von a dostalo slnečné svetlo a čerstvý vzduch ako každá iná rastlina. Aj Mária Wardová vynaložila všetko úsilie, aby si uvedomila svoje povolanie a zostala mu verná. V Mozambiku robíme všetko pre to, aby bol náš nový projekt napriek všetkým ťažkostiam úspešný a perspektívny. Veríme, že Pán dovolí, aby sa sen Márie Wardovej, že „ženy v čase, ktorý príde, urobia veľa“, stal skutočnosťou prostredníctvom formácie viery, vzdelávania a zdravotnej služby s dosahom na chudobných a núdznych. Túžime žiť nápis na jej náhrobnom kameni:

„Milovať chudobných... žiť [a] zomrieť a vstať s nimi.“ (Mária Kalonga – Zimbabwe)

Narodila som sa do deväťčlennej rodiny – sedem sestier a jeden brat – a vyrastala som v silnej viere, láske a slobode v malej dedinke Quelicai v okrese Baucau vo Východnom Timore. Ubiehajúce roky detstva mi vštepili tichú vášeň pre hodnoty, ako sú láska, viera a sloboda. So súhlasom rodičov som vo veku dvadsaťštyri rokov vstúpila do pre-kandidatúry. Odvtedy ma inšpiroval jeden výrok Márie Wardovej: „Slúžte Bohu s veľkou láskou a slobodou mysle.“ Hlboko som vnímala, že ide o vzácny Boží dar a že úžasný poklad Márie Wardovej môže ožívať a ožíva v dnešnom svete v tom, čo ženy môžu v tejto dobe robiť.

Nakreslila som tento obrázok Márie Wardovej s timorským klobúkom, ktorý mi pripomína jej víziu. Evokuje vo mne jej silu, slobodu, cestu, vernosť a oddanosť, ktoré vedú k tvorivosti a celistvosti.

Od začiatku mojej reholnej cesty ma hlboko inšpirovala základná hodnota slobody. Hlboké pochopenie slobody priviedlo Máriu Wardovú k užšiemu vzťahu s Bohom a umožnilo jej dôverovať svojim spoločníkom vtedy i teraz. Moja nová cesta znamená záväzok pokračovať v jej dedičstve a meniť svet k lepšiemu, tak ako to robila Mária Wardová. Som veľmi hrdá na to, že tento duch slobody sa dostal do mojej vlasti prostredníctvom našich sestier Márie Wardovej. Štedro sa delíme s ostatnými o požehnanie, ktoré sme dostali na našej pútnickej ceste. (Rosalina Belo: priekopníčka, Východný Timor IBVM)

Otázky na reflexiu:

Nakoľko som pripravená riskovať a objavovať nové poslania alebo cesty, aby som odpovedala na Božie volanie a plnila jeho vôľu?

Som skutočne slobodná pri budovaní Božieho kráľovstva lásky, pokoja, slobody a spravodlivosti s odhodlaním a veľkodušnosťou?

4. deň

26. január

Mária Wardová - Na púti s inými

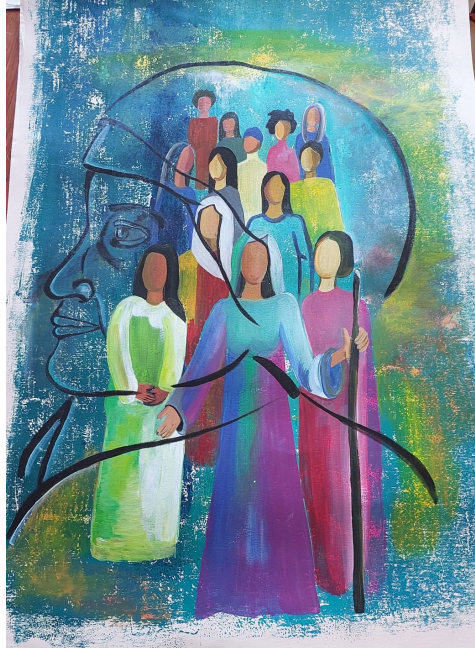
Nachádzame sa na posvätej ceste. Želanie Márie Wardovej: „Kiežby tu boli všetky!“ sa čoskoro stane skutočnosťou. Každá z nás zohráva dôležitú úlohu pri uskutočňovaní jej sna. Práve teraz sme povolané otvoriť sa druhým. Naše srdcia sa učia navzájom si načúvať a zároveň sa usilujú o jednotu.

Sme presvedčené, že naše spojenie posilní identitu a jednotu celej rodiny Márie Wardovej. Každá vetva, CJ a IBVM, si vytvorila svoje vlastné charakteristiky. Každá z nich je vedená tým istým Duchom Svätým.

Teraz je čas oceniť to, čo vyvinula druhá vetva. Spoznávame ostatné ženy Márie Wardovej a ich kultúry. Tým, že sme otvorené a rešpektujeme sa, zblížujeme sa navzájom.

Naše spojenie má vplyv nielen na sestry, ale aj na mnohých laických spolupracovníkov, ktorí sú tiež našimi spoločníkmi na ceste. Túžia byť bohatší vďaka nášmu väčšiemu medzinárodnému dosahu. Sme na spoločnej púti za poslaním na toľkých rôznych miestach. Keď rastieme vo svojich srdciach, dokážeme spoločne lepšie načúvať svetu. Ako jedno telo chceme prijať celé ľudstvo so vzájomnou úctou a spravodlivosťou a zároveň sa starať o krásu našej planéty.

Mnohí ľudia sú nútení odísť do neznáma. Neistota, osamelosť, smútok a vykorenenie si razia cestu do ich sŕdc. Aj oni túžia po spoločnosti. Podobne ako Mária Wardová a jej spoločníčky, ktoré boli pozorné voči potrebám svojej doby, aj my sme povolané kráčať synodálnym spôsobom, aby sme spoločne reagovali na potreby dnešného sveta.

Otázky na reflexiu:

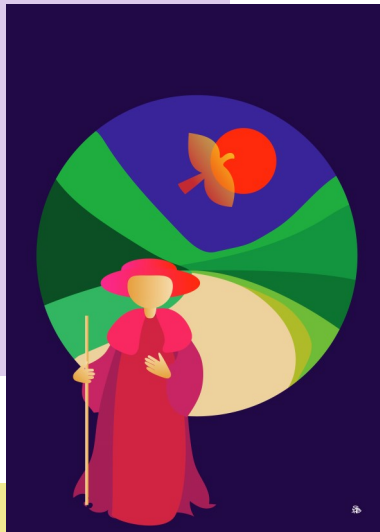
Ako môžeme byť viac vnímavé na seba navzájom a na realitu celého sveta, aby sme sa stretli s Ježišom v sebe navzájom aj v tejto realite?

5. deň

27. január

Mária Wardová - Milosti prijaté počas púte

Základom púte Márie Wardovej bolo povolanie, ktoré dostala od Pána v roku 1611: „Vezmi to isté.“ Toto volanie bolo spojené s rozporom: „Otec generál to nikdy nedovolí. Choď k nemu.“ Odvtedy sa venovala výlučne cieľu, aby v praxi uskutočnila to, k čomu cítila, že je povolaná. To, že táto púť bude namáhavá, bolo zahrnuté už v samotnom poslaní. Nebol teda dôvod sťažovať sa na ťažké podmienky na ceste. Ani jej slabý zdravotný stav nebol dôvodom na odmietnutie tohto povolania. Jediný spôsob, ako sa vyrovnáť s týmito protirečeniami, bolo brať Ježiša vážne ako svojho spoločníka a deliť sa s ním o všetky svoje (zlé) skúsenosti.

V najtemnejšom roku 1625 jej boli udelené štyri zvláštne milosti, ktoré môžeme nájsť v Maľovanom živote. Žiadna z týchto milostí jej situáciu navonok nezlepšila. A predsa sa vďaka nim všetko zmenilo. Dostala duchovné nástroje, aby mohla čeliť ťažkostiam novým spôsobom. Bola teda chránená pred zatrpknutosťou, zúfalstvom či myšlienkami na pomstu v časoch ohovárania a prenasledovania.

- MŽ 38: Jediná dôležitá vec v živote je slobodný a otvorený prístup k Bohu.
- MŽ 39: Spôsob, ako dosiahnuť, aby utrpenie bolo užitočné, je prijať ho s láskou.
- MŽ 40: Ona ako osoba nie je dôležitá, nie je ničím, ale v Bohu možno nájsť všetko.
- MŽ 41: Odpustenie nepriateľom dáva radosť a slobodu, ktorá mení nepriateľov na priateľov.

Milosť, ktorá najhlbšie oslovuje moju vlastnú púť v Inštitúte, je vedomie, že sila Inštitútu „nezávisí od bohatstva, dôstojnosti alebo priazne kniežat“, ale od „slobodného a otvoreného prístupu“ k Bohu, ktorý nás obdarúva láskou, silou, pochopením a dáva nám ochranu na ceste (MŽ 38). Táto milosť mi ponúka útechu, keď putujem v rámci kanadského regiónu, a najmä keď spoločne postupujeme na našej púti stať sa jedným Inštitútom.

V decembri 2023 som zložila doživotné sľuby v Kanadskom regióne. Bola to oslava absolútnej radosti a potvrdenia môjho povolania k rehoľnému životu v našom Inštitúte. Bol to tiež verejný záväzok žiť v súčasnej realite zmien, otrasov, neistoty a strát, keď postupujeme po ceste zavŕšenia toho, čo bolo v Kanade, zatiaľ čo v duchu nádeje a dôvery vytvárame priestor pre to, čo je a čo bude. Útechou je vedomie, že nie historické štruktúry sú skutočnou súčasťou Inštitútu, ale skôr náš „slobodný a otvorený prístup“ k Bohu, teda môj vlastný vzťah a vzťah ostatných s Bohom a náš záväzok rozlišovať a otvoriť sa Duchu Svätému, dáva Inštitútu jeho vitalitu a poslanie. Podobne ako Mária Wardová, aj my sme povolané žiť v našich príslušných realitách plne a úplne, otvorené vnuknutiam Ducha Svätého, radostne žijúce v prítomnom okamihu. (Sarah)

Otázky na reflexiu:

Ktorá z milostí Márie Wardovej má pre mňa v mojej súčasnej realite osobitný význam?

O akú milosť by som dnes chcela požiť Pána?

Mária Wardová bola ženou obyčajných vecí. Neusilovala sa o nič výnimočné, stála nohami na zemi. Jej cesta bola náročná. Na každom kroku neustále hľadala a prijímala svetlo a bola zaň vd'ačná. Naučila sa „prijímať“ všetko z Božej ruky a vo všetkom hľadať iba jeho“ (MŽ 48). Jej pokoj sa neustále obnovoval v dôvere, že „Boh riadi a vedie spravodlivých, aj keď sa nám to nezdá“ (3. reč MW). Kráčala svojím životom a všimla si, kde sa dá robiť dobro – a robila ho dobre. Milujúc Božiu vôľu ako všeobjímajúcu silu, vytrvala vo vernosti a nestrácala zo zreteľa cieľ. Nedovolila, aby sa jej do cesty postavili ťažkosti. Na konci svojho života, keď zomierala uprostred trosiek svojho diela, nabádala svoje spoločníčky, aby s radosťou chválili Boha (Vita E). Keďže mala pred očami večnosť, slúbila, že im bude pomáhať, „ak jej Boh dá miesto v nebi“ (Vita E).

Mária Wardová si pravdepodobne nikdy nemyslela, že bude kanonizovaná. Jej nasledovníčky si však uvedomovali túto možnosť a začali sa o to usilovať hneď po jej uznaní za zakladateľku v roku 1909. Podobne ako to bolo pri Máriinom úsilí o schválenie jej Inštitútu, nasledovala dlhá, namáhavá cesta, prerušovaná svetovými vojnami, vrátane skúmania „tajných spisov“ Vatikánu spolu so všetkým, čo povedala a napísala, ako aj s tým, čo sa o nej povedalo a napísalo. Preskúmanie vatikánskymi teologickými a historickými komisiami otvorilo cestu k tomu, aby bola naša „Božia služobnica“ v roku 2009 pri príležitosti 400. výročia vzniku Inštitútu vyhlásená za „ctihodnú“. Predposledná etapa cesty k blahorečeniu

a nakoniec, ako dúfame, aj ku kanonizácii si vyžaduje „zázrak“ preskúmaný a overený v diecéze, v ktorej sa „zázrak“ stal. Práve tu sa momentálne nachádza naša cesta. Ak „zázrak“ prejde touto fázou, ten istý prípad potom putuje na Dikastérium pre kauzy svätých. Úspešné uznanie zázraku umožní pápežovi Františkovi vyhlásiť Máriu Wardovú za „blahoslavenú“. Na ceste k tomuto cieľu veríme, že „Boh má na všetko svoj čas“ (List, 1625). Napriek tomu dlhujeme úžasným ženám, ktoré tu boli pred nami, a tým, ktoré prídu po nás, aby sme urobili všetko, čo je v našich silách, aby sme to dosiahli čo najskôr.

Mária kráčala po svojej ceste ako žena čakajúca na Božiu hodinu, svätá obyčajných vecí. Obyčajné veci, napr. dôkazy o celosvetovej modlitbe a o úcte k nej, najmä zo strany jej rodiny a hierarchie Cirkvi, prispievajú k procesu uznania Márie Wardovej za blahoslavenú a v pravý čas aj za svätú.

Otázky na reflexiu:

„Svätá obyčajných vecí.“ Ako na vás pôsobí toto pomenovanie Márie Wardovej?

Áké sú znamenia čias, do ktorých vás dnes Mária pozýva vstúpiť a konať dobro?

Kde sa ako jednotlivec, členka komunity, provincie/regiónu, priateľ/spolupracovník ctihodnej Márie Wardovej nachádzate v súvislosti s podporou kauzy jej blahorečenia?

7. deň

29. január

Pútničky nádeje v 21. storočí

Pre spoločníčky Márie Wardovej je byť Pútničkami nádeje viac ako životný štýl.

Sr. Jane CJ hovorila o „milosti, že vnímame Spravodlivú dušu ako našu DNA, prizmu (optiku), cez ktorú pozeráme, ktorú tvoria štyri charakteristické milosti: sloboda, spravodlivosť, pravdivosť a radosť“. Sme pútničkami v stopách Márie Wardovej, pútničkami nádeje: nádeje na mier, spravodlivosť, solidaritu, pravdivosť a rovnosť.

Ako spoločníčky Márie Wardovej kráčame v stopách svätého Ignáca a Márie Wardovej. Každá z nás začína z iného miesta a kráča po iných cestách, ale naša túžba, náš cieľ a stále hlbšie stretnutie

s Ježišom Kristom sú nám všetkým spoločné.

O túto nádej sa navzájom delíme a prinášame ju ľuďom, ktorých stretávame na našej ceste. Sme pripravené šíriť túto nádej. Vieme, že Božie kráľovstvo spravodlivosti a pokoja je tu a šíri sa v ľuďoch dobrej vôle.

Stále rozširujúci sa okruh spoločníčok Márie Wardovej sa tak od roku 1609 stal našim domovom a zároveň miestom, kde „žijeme, hýbeme sa a sme“ (Sk 17, 28).

Stali sme sa pútnikmi – ľudia 21. storočia sú pútnikmi.

Putujeme... tam, kde sme, do sveta, do tajomstva.

Mnoho ciest... cesta na Kalváriu, do Emauz, domov, do kostola,
do Damasku, na Rovnú ulicu, do práce.

Práca sa stala dôležitou.

Cestujeme spolu, sami, stretávame sa, rozchádzame sa,
niekedy musíme ísť rôznymi cestami.

Sme v pohybe.

Pohybujeme sa v skupinách, vo dvojiciach, sami.

Človek 21. storočia je pútnik, pútnik s odlišnosťou.

To, čo v sebe nosíme, nás odlišuje a spája.

Macarena prišla na juh, na púť, putovala, zastavovala sa, prinášala dobré
správy o budúcnosti, novinky, čo svet potrebuje.

V tom spočíva naša nádej, že sme spoznali svoju identitu pútnikov
a že všetko, čo nám bolo zverené,

čo v sebe nosíme, treba niekam odniesť,

buď hlboko do seba, alebo ďaleko do sveta.

Svet potrebuje našu vôňu, potrebuje náš balzam.

Má to byť odvážna púť.

Vedieť, kedy kráčať, kedy bežať, kedy sa zastaviť, kedy a čo jesť,
kedy spať, kedy natiahnuť ruku, kedy nerobiť nič.

Deň za dňom, krok za krokom alebo skok za skokom, ale v pohybe.

Pápež František má pravdu – Mária Wardová mala vždy pravdu,
jej spoločníčky pokračujú ďalej.

Ved' nás ďalej, Mária Wardová, ved' nás!

Otázky na reflexiu:

Čo vo vás rezonuje?

Čo sa vo vás odohráva, keď počúvate tieto slová?

Ako Spravodlivá duša inšpiruje váš život a poslanie?

8. deň

30. január

Púť smerom k „Stať sa jedným“

Po smrti Márie Wardovej sa jej nasledovníčky ocitli na náročnej a neočakávanej ceste. Zažívali veľké zápasy a pochybnosti. Napriek tomu sa objavili mnohé príležitosti na zdieľanie posolstva nádeje, ktoré je takým dôležitým prvkom našej charizmy a Ježišovho evanjelia. Nasmerovanie na ducha viedlo ženy ako Mary Poyntz, Frances Bedingfield a Teresa Ball k tomu, aby začali zakladať nové diela, aby opustili bezpečné a známe prostredie a začali pôsobiť v iných kultúrach, v iných krajinách.

V roku 1900 Gonzaga Barry, zakladateľka Austrálskej provincie IBVM, zorganizovala v Ríme stretnutie všetkých založení Márie Wardovej. Následne sa uskutočnilo niekoľko stretnutí – nemecky hovoriace vetvy CJ v roku 1953, tri nezávislé írské skupiny IBVM sa vrátili do Rathfarnhamu – Omagh 1934, Navan 1969 a Fermoy 1987. Prvé stretnutie generálnych predstavených dovedy troch vetiev sa konalo v Ríme v roku 1983 – Frederica Boyle (Severná Amerika), Immolata Wetter (Rímska vetva) a Agnes Walsh (Loretánska vetva). V roku 2003 sa Severoamerická vetva opäť spojila s Írskou vetvou. Noelle Corscadden a Jane Livesey so svojimi tímami pokračovali v putovaní a pozvali všetky členky, aby vstúpili do procesu reflexie a rozlišovania. Plody tejto angažovanosti vyvrcholili jednomyselným ÁNO v oboch generálnych kongregáciách, aby sme sa posunuli k navrhovanému zlúčeniu, aby sme spoločne kráčali na púti, kde nielen cieľ, ale každý krok na ceste je posvätným priestorom, stretnutím s Pánom, ktorý je sám Cestou. On nás vedie po radostných, ale aj náročných cestách.

Plavba v neprebádaných vodách znamená prijať neistotu pri riešení výziev a v snahe prispôbiť a transformovať existujúce modely. V súčasnosti sa oba vedúce tímy zapájajú do facilitovaného procesu rozlišovania útech a neútech. Je nám jasné, že zlúčenie je od Boha a z Boha. Ako pútničky sa snažíme načúvať Duchu, ktorý nám pomôže vybrať to najlepšie. CJ aj IBVM majú odlišnú kultúru s určitými podobnosťami, ale aj zjavnými rozdielmi. Sme

dostatočne zakorenené v našich základoch, aby sme sa s láskou pozerali na problémy, ktoré sa objavujú. Naše rozhovory sú väčšinou otvorené a úprimné a občas v nich vzniká napätie. Praktické otázky nás môžu priviesť k obavám a strachu. Túžime spojiť to najlepšie z oboch kultúr, aby nová, „tretia cesta“ stelesňovala naše dedičstvo MW/Ignaciánske dedičstvo v súčasnom modeli, vhodnom pre neustále sa meniace 21. storočie. Táto spoločná púť je príležitosťou, aby sme si ho znovu predstavili a aby sa zrodilo niečo nové.

Keď sa na oboch stranách spochybňujú naše hlboko zakorenené tradície a štruktúry, keď sa objavujú legitímne, ale konkurenčné perspektívy, facilitátori nám pomáhajú rozlíšiť dôležité hodnoty od historických postupov. Pomáhajú preformulovať problémy. Uvedomujeme si, že sú potrebné experimenty, nové objavy a zmeny. Niekedy sa snažíme pochopiť meniacu sa povahu našej situácie, ktorá je nejasná a nezmapovaná. V sile Ducha sa však snažíme rozvíjať nové spôsoby prežívania nášho poslania ako dva vedúce tímy, ktoré sa stanú jedným. Niekedy je to riskantné a desivé a vyžaduje si to osobné zmeny mysle a srdca, ale predovšetkým je tu pevné presvedčenie, že sme povolané byť jedno. Prijmime to a hlboko dôverujeme, že Boh nás bude viesť krok za krokom.

Duchovná cesta, na ktorú sa tento týždeň vydali všetky členky na celom svete, nás otvorí, aby sme identifikovali oblasti v našom osobnom živote, v spoločenstve, provincii/regióne, kde je potrebná zmena. Takýto proces zahŕňa dynamiku duchovného života a transformácie, ktorá zahŕňa stratu, dôveru, dokonca smrť a vzkriesenie. Ježíš, povedz Amen.

Otázky na reflexiu:

Sme zakorenené v identite našej kongregácie a sme úprimne otvorené pre niečo nové, čo sa objavuje v našom procese Stať sa jedným?

HYMNA NA JUBILEJNÝ ROK 2025 Pútnici nádeje

Moja nádej živým ohňom planie, túto pieseň počuj, dobrý Pane.
Večné lono - Život nehynúci, v teba dúfa hriešnik putujúci.

Každý národ k tebe vrúcné volá, nachádzajúc svetlo tvojho Slova.
Roztratené, krehké Božie deti láska Syna naspäť prinavrátí.

Moja nádej živým ohňom planie, túto pieseň počuj, dobrý Pane.
Večné lono - Život nehynúci, v teba dúfa hriešnik putujúci.

Boží pohľad plný láskavosti tvorí úsvit novej budúcnosti.
Nové nebo, stvorená zem nová, aj cez múry Duch života koná.

Moja nádej živým ohňom planie, túto pieseň počuj, dobrý Pane.
Večné lono - Život nehynúci, v teba dúfa hriešnik putujúci.

Zdvihni zrak svoj, hýb sa s prudkým vetrom, zrýchli krok,
Boh prichádza v tom všetkom.
Hľad' na Syna, on človekom stal sa, v ňom pre mnohých zjavila sa spása.

Moja nádej živým ohňom planie, túto pieseň počuj, dobrý Pane.
Večné lono - Život nehynúci, v teba dúfa hriešnik putujúci.

Kliknutím na odkaz si vypočujete hymnu

<https://www.youtube.com/watch?v=jQsLI8Vs-Fs>

Originálny text: Pierangelo Sequeri Preklad do slovenčiny: Ľuboš Gabčo
Hudba: Francesco Meneghello

